



## ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΝΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

### ΠΟΥΔΗΜΕΝΟΣ

Πολλὰς φορὰς στὸ δρόμο ἀνταμωθήκαμε,  
Κρυφ' ἀπὸ τῆς μαμά μου ἐκυταγήκαμε  
Τραγούδια ἔχλια δυὸ γιὰ σένα ἐτόνια,  
Γλυκεῖά μου φρόνισα

Πῶς τῆς καρδιάς μου νὰ σοῦ εἰπῶ τὰ βάσανα,  
Τόσος καιρὸς κ' ἀκόμη δὲν ἀγάσανα!  
Γιὰ σὲ ποιοῦ, ἐκάηκα κ' ἐθράγισα  
Γλυκεῖά μου μάγισσα

Μ' ἀπόψε στὸ χορὸ πού ἀνταμωθήκαμε  
Μ' ἀγάπη καὶ μὲ πόθο ἀγκαλιασθήκαμε  
Ἀγάπης λόγια φλογερά σοῦ μίλησα,  
Γλυκεῖά βασιλίτσα

Ἀπόψε ἄν τὸν Φάουστ ἐγελίστηκα  
Ἔδωκα τὴν ψυχὴ μου κ' ἐκολάστηκα  
Ἐνα φιλι!.. φθηνά σοῦ τὴν ἐπόλησα  
Γλυκεῖά μου διαβόλιτσα

Ἄ. τώνιος Σ. Μάτεσσος

### ΘΥΡΣΙΣ & ΦΙΛΛΗ

Βλέπεις ἀντίκρυ στὸ βουνό,  
Ποῦ προσηνίζει δροσάτη φτέρη;  
Κρούσταλλο τρέχει ἐκεῖ νερό  
Καὶ μὲ τὲς δάφνες παίξει τ' ἀγέρι.

Μὲ τὴ φλογέρα, νιὸς βοσκὸς  
Ἦσχα βόσκει τὰ πρόβατά του  
Καὶ τῆς φλογεῆς ἠχάει γλυκὸς  
Εἰς τὴν κοιλάδα ὁ ἦχος κάτω.

Ἀκούει ἡ Φίλλη, καὶ στὰ λευκά  
Στήθια μὲ βία χτυπᾷ ἡ καρδιά της...  
Στὴν κρῖνα βρῦσι τρέχει, πετᾷ...  
Καὶ μόνα ἀφίνει τὰ πρόβατά της  
Θύρει μου!.. κρᾶζει καὶ στὸ λαϊμὸ  
Ὁ ἕνας τᾶλλον εὐδὸς κρεμιώνται...  
Ζηλεύει ἡ δάφνη καὶ τὸ ἔρο  
Καὶ μὲ τ' ἀγέρι γλυκοφιλιώνται..

Στὸ δάσος μένουσιν μέρες πολλὰς,  
Ἀπὸ τὸν κόσμον ξεχωρισμένοι...  
εὐτυχημένους εἶν' ἡ καρδιές.  
Ὅταν ἡ ἀγάπη γλυκὰ τὲς δένει.

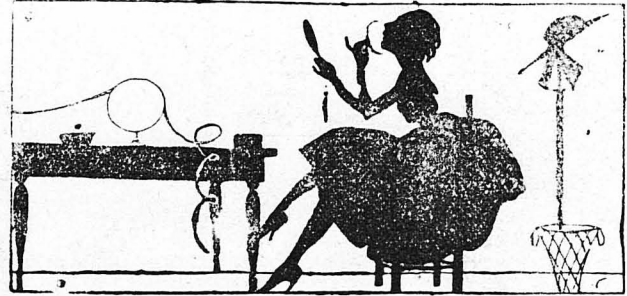
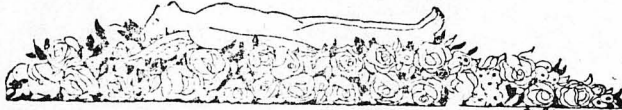
Παναγιώτης Παῖς

### ΤΟΙΣ ΚΡΙΤΑΙΣ

Δὲν ἔχω βιβλίον σωφούς ἐμπροστά μου  
Πτωχὸς ἀπὸ πλούτη καὶ γλώσσας ἐγώ,  
Ἐν μόνον βιβλίον ἐν ᾧ στιχογραφῶ  
διαβάζω, ἐν μόνον θωρῶ τὴν καρδιά μου.  
Εἰς ταύτην κυττάζω, καὶ ὅτι μοῦ εἶπη,  
ἐκείνο καὶ γράφω, πιστῶς στὸ χαρτί,  
ἂν στόνοι οἱ στίχοι μου ὄθεν αὐτοί,  
δὲν εἶναι, ἡ ταύτης καθεὶς καρδιοχτύπι,  
Διαβάσετε τούτους καὶ ἂν ἀρετὴν  
εὐρήτε νὰ ἔχουνε κάποιον ἢ χάρι,  
ὦ! μὴ γιὰ τὸν μαῦρον αὐτὸν ποιητὴν  
ἴτοιμάσεται ἐπαίνους, ἡ δάφνης κλωνάρι..

(Ἀπὸ τὰ «Δάφνα».)

ΧΑΡΙΤ. ΠΑΠΟΥΓΙΑΣ



## ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ

### ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ

Στὸν συζυγικὸν βίον δὲν πρέπει νὰ παραβλέπονται οἱ τύποι τῆς καλῆς συμπεριφορῆς. Ὁ Ζουμπέρ ἔλεγε σχετικῶς δι' ἡ «εὐγένεια τῶν τρόπων εἶναι ἐπέκτασις τῆς ἀρετῆς!» Ἐὰν οἱ σύζυγοι ἀγαπῶνται σφοδρότατα, καλὸν εἶναι νὰ μὴ βλέπονται ἀπὸ τὸ πρωῖ ἕως τὸ βράδυ. Ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἀρμονία ἐπιτυγχάνεται εὐχερύτερον, ἂν ὁ σύζυγος ἀπουσιάσῃ μερικαῖς ὥρες ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ δὲν μένῃ πλησίον τῆς συζύγου του... Ὁ Ρίττερ εἶπεν ὅτι ὁ χωρισμὸς εἶναι λιγώτερον ὀλέθριος στὸν ἔρωτα ἀπὸ τὴν διαρκῆ παρουσίαν καὶ συμβίωσιν.

Οἱ ἄνθρωποι εἶναι εὐγενέστεροι ὅταν δὲν βλέπονται πικρὰ πολὺ. Ὁ σύζυγος ἄς ἔχη ἕνα ἰδιαιτέρον γραφεῖο, στὸ ὅποιον ν' ἀποσύρεται ὅταν αἰσθάνεται τὸ ἐν αὐτῷ ἀγριὸν καὶ ἀπότομον ἐγὼ τοῦ ἐξεγειρόμενον. Ἡ σύζυγος ἄς ἔχη ἐπίσης ἕνα ἰδιαιτέρον δωμάτιο, στὸ ὅποιον νὰ καταφεύγῃ καὶ νὰ κρύπτεται ὅταν εἶναι κακῆς διαθέσεως.

Ἡ ἀδιαφορία τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους, εἶναι τὸ χειρίστον διαλυτικὸν τῆς συζυγικῆς ἀρμονίας. Ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀδιαφορία αὕτη, ὅπως μὴ κουφισθῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ἀρίστα μέσα εἶναι ἡ διαρκὴς εὐμένεια καὶ ἡ συνεχὴς εὐγένεια τῶν τρόπων. Ἡ ἀδιαφορία προέρχεται πολλὰς φορὰς ἀπὸ τὴν ἀμέλεια περὶ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἡ σύζυγος πολλὰκις ἐγείρεται καὶ ἐξέρχεται τοῦ δωματίου, ἐνῶ ὁ σύζυγος ὀμιλεῖ. Ἀπὸ ἕνα ξένον θὰ ζητούσε ἐν τούτοις συγγνώμην. Ὁ σύζυγος κἀθεταὶ ἐπαλωμένους στὸν καναπέ καὶ δὲν χαλάει τὴν ἡσυχίαν τοῦ εἰσερχομένου τῆς συζύγου του. Ἄν ἦταν ξένη, θὰ ἐσηκόνετο ἀσφαλῶς καὶ θὰ τῆς προσέφερε κἀθίσμα. Ὅταν πρόκειται νὰ δεχθῇ ξένον, ἡ σύζυγος κάνει τουαλέτα.



Ὅταν ὁμοῦ περιμένῃ τὸν συζυγὸν τῆς, τὸν υποδέχεται πολλὰς φορὰς ἀπλητῆ καὶ ἀτιμέλητη Ὅταν δεῖταιν μαζὺ μὲ τοὺς συζύγους κανένας ξένος, ὁ σύζυγος προσπαθεῖ νὰ φανῇ ὀμιλητικὸς, ζωηρὸς, εὐχάριστος. Ὅταν ὁμοῦ δεῖταιν μὲ τὴν συζύγῳ του, ἡ σιωπῆ, ἡ τὸ αἶγην μετὰ το φαγὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἢ διαβάξῃ ἐφημερίδα.— Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ λείπουν.

Οἱ σύζυγοι πρέπει νὰ ἐπιδαφιλεύουν πρὸς ἀλλήλους τὰς περιποήσεις, τὰς ὑπερβολικὰς περιποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐπιδαφιλεύουν πρὸς ἀλλήλους καὶ κατὰ τὴν μνηστείαν.

Οἱ σύζυγοι δὲν πρέπει νὰ ἀστείζονται μὲ τὰς συζύγους τῶν ἐπὶ θέματος, το ὅποιον δυνατὸν νὰ τὰς ἐνοχλῇ ἢ νὰ τὰς θίγῃ. Νὰ μὴ ὑπερεγκωμιάζοντες ἀρετὰς ἐτέρας γυναικὸς πρὸς ὑπόμνησιν σφάλματος τῆς ἰδίας τῶν συζύγου. Νὰ μὴ φαίνονται μετὰ τρίτων ὅτι παραμελοῦν τὴν γυναῖκά των, οὔτε νὰ ἐπιπλήττουν αὐτὴν ἐνόπιον ξένου. Ἐὰν θέλουν νὰ ἔχουν φαιδρὰν συζύγον καὶ οἶκον εὐχάριστον, ἄς διέρχονται τὴν ἐσπέραν σπίτι των.

Τὸ ἀρίστον μέσον γιὰ νὰ κυβερνήτῃ κανεὶς τὴν σύζυγόν του, εἶναι ὁ καλὸς τρόπος. Κάποια ἡρωὶς τοῦ Σαικσπέρου λέγει σχετικῶς: «Μ' ἕνα γλυκὸ φίλημα μπορῶ ἕμε νὰ διανύσωμε χίλιες λευγαῖς, μ' ἕνα χτύπημα ὁμοῦ τοῦ περυσιστήρος, οὐτὰ δέκα βήματα!»

Ὁ καλὸς τρόπος εἶναι περὶ ἀποτελεσματικὸς ἀκόμη καὶ γιὰ ταῖς κακαῖς γυναικάς. Αἱ σφήκες συλλιμβάνονται μὲ μέλι καὶ ὄχι μὲ ξύδι...

Οἱ σύζυγοι πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι ὁ ἔρωσ δὲν εἶναι ἔρωσ, ὅταν δὲν γνωρίζουν τὴν καλοσύνην τῆς συγγνώμης. Ἐλεὸς ἄς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν ἀκόλουθην σοφὴν παροιμίαν: «διὰ ν' ἀγαπιεταὶ κανεὶς πρέπει ἀπαραιτήτως καὶ ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸ δείχνῃ!»

ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΤΑΦ

Τὶ κόσμος ἀποτρόπαιος...Κανεὶς καλῶ δὲν ξέρει  
γιατὶ κοιμάται καὶ ξυπνᾷ, γιατί γελά καὶ χιρίζει!.

Γ. Σουρῆς

